

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.

sprawy **T. G.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt III Ko [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża wnioskodawcę.**

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Trafne, jest spostrzeżenie Prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...], zawarte w pisemnej odpowiedzi na kasację pełnomocnika wnioskodawcy T. G., iż podniesione w kasacji zarzuty powielają w istocie zarzuty apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt III Ko [...], które w sposób poprawny zostały rozpoznane w postępowaniu odwoławczym przez Sąd Apelacyjny w [...]. Należy przypomnieć, iż ten Sąd wyraźnie stwierdził, cyt. „obrońca błędnie twierdzi, iż Sąd pierwszej instancji ustalił (zdaniem obrońcy niezasadnie), że T. G. był tajnym współpracownikiem SB w rozumieniu art. 3a ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tajnych dokumentów (Dz. U. 2017.2186), podczas gdy faktycznie przedmiotem rozważań Sądu

Okręgowego w K. było wskazanie okoliczności, które uzasadniły tezę, iż wnioskodawca dopuścił się zachowań, które stanowiły zaprzeczenie działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w rozumieniu art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. 2017. 1987 t.j. z dnia 2017.10.25). Pojęcia te zdecydowanie nie mogą być utożsamiane (por. m. in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt II AKa 347/16.)

Z kolei odnośnie zarzutu z pkt. 2 kasacji tj. „rażącego naruszenia prawa materialnego” - art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego - poprzez błędną subsumcję stanu faktycznego niniejszej sprawy pod wskazany przepis i uznanie, iż zachowanie wnioskodawcy nie będące „tajną współpracą z organami SB” stanowiło zaprzeczenie działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego – w pierwszej kolejności należy podkreślić, iż zarzucony błąd nie może być rozpatrywany w kategorii rażącego”- z uwagi na fakt, że możliwość uznania przez Sąd zachowań wnioskodawcy jako mieszczących się kategorii szerszej pojęciowo (tj. zaprzeczających działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego), zawiera element oceny i daje w istocie możliwość Sądowi do poprzestania na zakwalifikowaniu takich działań z art. 8 ust. 5 ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń (...), bez badania, czy wypełniły one jednocześnie znamiona działań opisanych w art. 3a ust 1 ustawy o ujawnianiu informacji (...).

Wbrew też pogładowi Autora kasacji w sprawie nie można dopatrzeć się rażącego naruszenia przepisów postępowania mającego wpływ na treść wyroku sądu drugiej instancji – art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. (zarzut z pkt. 3 kasacji), gdyż z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sadu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...], wynika, iż Sąd ten odniósł się w stopniu wystarczającym do zarzutów apelacji (por. strony 7 – 11 tego dokumentu). Zarzuty z pkt. 4 i 5 kasacji, są w istocie niedopuszczalnymi na tym etapie postępowania zarzutami błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.